

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 200517
Apg. 28:14–30
Paulus i Rom - och sedan?

Så har vi under ett år i Tunadalskyrkan fått följa framväxten av den första kyrkan, och gjort det genom läkaren Lukas ögon, som noga efterforskat allt och också själv varit med en del av tiden, Vi har fått möta framgång och glädje, vi har fått möta diskussioner om tolkning av lärofrågor, vi har fått möta motstånd mot den framväxande rörelsen som kallades Vägen, vi har fått möta många olika personer, som var och en på sitt sätt bidragit till helheten och gjort att evangeliet kunnat föras vidare, vi har fått möta frontfigurerna Petrus och Paulus, men utan alla de andra hade det inte blivit något av det.

Det började med det som verkade vara en katastrof, Jesus dömdes till döden och korsfästes. Men genom Guds kraft blev han levande igen, och detta faktum kom att bli det viktigaste i förkunnelsen i den unga kyrkan, samtidigt som det blev det mest ifrågasatta av deras judiska trosbröder, och ledde till förföljelse och fångenskap.

Om man förenklar det hela kan man säga att lärjungen Petrus, fick vara den som spred evangeliet till det judiska folket, och som fick se många säga ja till Jesus och få del av den helige ande som Jesus hade utlovat som en hjälpare i sitt ställe, och som skulle leda dem och hjälpa dem att vittna om honom. Paulus var den som fick vara redskap till att hedningarna, d vs icke-judar kom till tro på Jesus.

Men han var innan dess orsak till nästa katastrof. Han värnade om den rätta judiska läran och förföljde de kristna bort från Jerusalem, men det vändes ändå med facit i hand till något positivt, eftersom det kristna budskapet förkunnades på många fler ställen än i Jerusalem. Paulus fick ett speciellt möte med Jesus på vägen till Damaskus när han skulle fängsla de kristna, och sedan vändes hans liv totalt. Med samma energi som han hade förföljt blev han nu förkunnare om Jesus och väjde inte för någonting, utan det viktigaste för honom var att Jesus blev förkunnad.

Paulus hade en längtan, och det var att få komma till Rom, världens viktigaste stad, av en del kallad jordens yttersta gräns enligt den

tidens synsätt. Hans tidigare försök att komma dit hade misslyckats, men drömmen fanns hos honom. Och Lukas målar i slutet av apostlagärningarna upp en strapatsrik räckta av händelser som till slut ledde honom till Rom. Men han kom inte dit som en fri man, utan som romersk fånge som hade vädjat till kejsaren om att bli dömd för det som egentligen inte gick att hantera enligt romersk lag, judiska lärofrågor. Nu när han kommit till Rom vill man ju som läsare veta vad som hände i fortsättningen. Men det märkliga är att vi inte får veta det. Vi informeras om att han kom till Rom, att han blev mottagen av sina kristna trossyskon och fylldes med tillförsikt genom mötet med dem efter en svår resa, vi får reda på att han fick tillstånd att ha en egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Han till sig de ledande judarna och informerar dem om sin situation, men som många gånger tidigare slutar mötet med olika åsikter och Paulus utmanar dem genom att citera ett skriftställe från Jes. 6 om att folkets hjärta är förstockat, och att de inte kan förstå och omvända sig, Och så konstaterar han som flera gånger tidigare inför judarna: Det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen. De kommer att lyssna.

Och så berättar Lukas så här i de sista verserna av apostlagärningarna: Där (alltså i Rom) stannade han i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom, och han förkunnade Guds rike och undervisade om Herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Det är ett väldigt öppet slut, vi får inte veta någonting om han blev dömd eller inte, det finns många olika teorier om vad som hände, enligt en del utombibliska källor blev han frisläppt och åkte på ytterligare en missionsresa, enligt andra blev han dödad av den grymme kejsaren Nero några år senare, när det blev en stor förföljelse mot de kristna i Rom. Andra har andra teorier. Ingen vet egentligen fortsättningen.

Men lyckligtvis slutar inte missionen med Paulus och hans eventuella dom eller inte, utan det finns en inneboende kraft som gör att evangeliet sprids vidare, från person till person, från dag till dag, genom att människor som sagt sitt ja till honom tycker att det är så viktigt att man fortsätter att berätta. Och det är idag vi som är

fortsättningen. Vi i Tunadalskyrkan i Köping, i Ecuador genom vår missionärsfamilj, överallt där evangeliet förkunnas.

En del av den är när Equmeniakyrkan i samarbete med systerkyrkor i olika delar av världen har en bibelskola/lärjungaskola som kallas "apg 29" där ungdomar från olika länder i ett helt annat kultursammanhang än sitt eget får undervisning om vad det innebär att vara lärjunge, och också praktiskt får prova på vad det innebär. En av deltagarna beskriver de som hände henne: *Har förstått under denna skola att allt egentligen handlar om att vara nära Guds hjärta. Älska honom. Där börjar allt! Framför allt har Han från att ha varit en del av mitt liv – blivit mitt liv. Jag kan inte vända om nu. Jag vill alltid ha honom med i mitt liv. Längtar efter att få se vad Han har för mig i framtiden.*

"Jesus har från att ha varit en del av mitt liv, blivit mitt liv". Vilken utmaning till oss, vilket mål att sikta emot.

Med det citatet skulle vi nog också kunna sammanfatta Paulus liv och sätt att berätta om Jesus. Jesus vill vara ditt liv. När vi läser hans brev får vi del av hans undervisning. Han skrev fyra brev under fångenskapen i Rom: Efesierbrevet, Kolosserbrevet, Filippierbrevet och brevet till Filemon. Alla brev har ett rikt innehåll, men får en ännu djupare betydelse när man läser dem med apostlagärningarna i bakgrunden, när man fått följa honom och hans fram och motgångar, och sedan ser hur han beskriver det i sina brev. Han beskriver sin situation på olika sätt:

Ef 3:13 Jag ber er att inte tappa modet när jag lider för er skull. Mitt lidande är er härlighet.

Fil 1:12 Det som hänt mig har snarare fört evangeliet framåt. Det har nu blivit klart för hela pretoriet och alla andra också att det är för Kristi skull som jag sitter fången, och de flesta av bröderna har genom min fångenskap stärkts i sin tro på Herren, så att de vågar predika Guds ord ännu mer oförskräckt än förut.

Fil 3:10 Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidande, genom att bli honom lika i en död som hans. Jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför mig.

Filemon 8/9 Jag vädjar som den jag är: en åldrad Paulus och nu också fånge för Kristi Jesus skull.

Men han beskriver också Jesus på olika sätt och då kan man ju få en aning om hur han förkunnade där han satt bredvid sin soldat i bojar i Rom. Ef 1: 5 Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus. I honom och genom honom har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder – så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss.

Och den fantastiska beskrivningen i Fil 2: Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Jesus Kristus, Han ägde Guds gestalt, men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt när han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över alla andra namn och gett honom det namn som står över alla andra namn.

Och så ger han sina läsare olika utmaningar att ta Jesus på allvar, att det skall få konsekvenser i sättet att leva, i att tränga djupare in i trons hemligheter. Brevens sammanfattas så här: Filipperbrevet: Jesus vår glädje; Kolosserbrevet: Jesus vår ära; Efesierbrevet: Jesus, den som fyller oss med all Guds fullhet; Brevet till Filemon, tron på Jesus gör något nytt, slaven blir en älskad broder.

Jesus sa i Apg 1:8 Ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er och ni skall bli mina vittnen i Jerusalem, i Samarien, i Judeen och sedan intill jordens yttersta gräns.

När Lukas berättar om Petrus talas det mycket om den heliga andes verk, men det nämns inte så påtagligt när det gäller Paulus. Han får uppenbarelser, han får del av profetiska tilltal, han lever i andens verklighet, men det behövde inte skrivas så mycket om det. Däremot delar Paulus med sig av sina erfarenheter till församlingen i Korint 12:1 I fråga om de andliga gåvorna bröder, vill jag också att ni skall ha kunskap. Ni vet att när ni var hedningar drogs ni viljelöst med, bort till de stumma avgudarna. Därför vill jag att ni skall förstå att ingen som är fylld av Guds ande säger: Förbannelse över Jesus och att ingen kan säga: Jesus är Herre om han inte är fylld av den heliga anden. Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika,

men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.

Till församlingen i Galatien Gal 5:16, skriver han om andens frukter. "Låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning". Det är sådant som växer fram när Jesus får vara livet i oss, vi kan inte prestera dem. Gåvorna och tjänsterna ges oss av Gud, vi kan aldrig tvinga fram dem, men han vill ge dem till oss för att de ska bli till nytta för Guds rikes utbredande till jordens yttersta gräns.

Det är lätt att jämföra sig med Petrus och Paulus och tänka att så kommer jag aldrig att kunna fungera, jag har inte en sådan vilja, jag har inte fått ett sådant möte med Jesus, så att jag skulle våga och orka med sådana strapatser. Men Gud har inte sådana kriterier, han ser hjärtat, han ser möjligheterna vi har, och eftersom vi är olika som människor så har vi många olika uppgifter i hans rike, allt från den enkla bönen i kammaren till att stå på barriaderna och förkunna hans rike – det som är viktigt är att hitta den uppgift han har gett åt oss, och att vi i församlingen, i de sammanhang vi finns kan få blomma ut i det. Tänk vilken glädje den som kan musik kan ge åt andra, tänk vad vi kan njuta av bakverk och maträtter som den som är duktig på sådant kan åstadkomma, tänk hur konsthantverksskicklighet kan ge glädje och möjligheter, tänk hur den som är duktig på att förmedla sin tro genom vittnesbörd, eller i bibelstudier, kan hjälpa till att fördjupa tron, tänk hur viktig förbönen är för att någon annan skall kunna genomföra sina uppgifter.

När den helige ande kommer över oss, kan vi var och en få tjäna honom på det sätt som bara vi kan göra, och så får vi tillsammans skriva Apostlagärningarna 29 eller vilket kapitel det nu kan vara, och glädjas åt att vi får vara i hans tjänst, att våra möjligheter oavsett hur de ser ut kan bli användbara och att vi får fortsätta på att bygga och utvidga Guds rike fram till den dag han kommer tillbaka, och ha blicken på Jesus. (Fil 2:13) "Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte". (Ef 3:20) "Han som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, hans är härligheten genom kyrkan och genom Kristus Jesus i alla släktled i evigheters evighet, amen".

Theresa av Avila som levde på 1500-talet skriver:
Kristus har ingen annan kropp än din
Inga andra händer än dina
Inga andra fötter än dina.
Genom dina ögon är det som Kristus med medkänsla ser ut över
världen
Med dina fötter är det han som går omkring och gör väl
Med dina händer är det han som välsignar oss.
AMEN

Bibelcitrat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se